

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 31. marca 1903.

Treść: *M* 74. Rozporządzenie, dotyczące korzystania z przyznanych urzędnikom i sługom państwowym zniżek cen jazdy podczas podróży służbowych i przesiedleń, stojących z nimi pod względem zwrotu kosztów na równi.

74.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z wszystkimi c. k. Ministerstwami i z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 29. marca 1903,

dotyczące korzystania z przyznanych urzędnikom i sługom państwowym zniżek cen jazdy podczas podróży służbowych i przesiedleń, stojących z nimi pod względem zwrotu kosztów na równi.

W porozumieniu z wszystkimi c. k. Ministerstwami i z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową zarządza się co następuje:

1. Przy podróżach służbowych i przesiedleń, połączonych ze zwrotem kosztów, podczas których korzystano ze środków przewozowych takich przedsiębiorstw transportowych, które urzędnikom i sługom państwowym zniżek udzielają, wolno z reguły liczyć tylko kwoty, wynikające po uwzględnieniu zniżek.

O ile poszczególnym urzędnikom lub sługom państwowym udzielono na podstawie szczególnych przepisów lub ze względu na stanowisko ich urzędowe certyfikatów wolnej jazdy, nie wolno im odnośnie do podróży służbowych likwidować kosztów przewozu na danych przestrzeniach.

Tej samej zasady trzymać się należy względem kosztów przewozu w przypadku udzielenia zniżek dla transportu rzeczy.

2. Jeżeli ze szczególnych przyczyn ze zniżenia (l. 1.) korzystać nie można, natenczas należy dopuszczalną w takich razach wyjątkową likwidację kosztów podróży według taryfy w partykularzu podróży usprawiedliwić i dołączyć opinię naczelnika urzędu.

3. Jeżeli urzędnikom i sługom państwowym (l. 1.) nie przysługują wcale zniżenia, lub jeżeli korzystać z nich nie można (l. 2.), zaś warunki użycia karty jazdy „tam i z powrotem“ zachodzą, natenczas należą się tylko kwoty za nie przypadające.

4. Dla podróży służbowych udzielać się będzie urzędnikom i sługom państwowym legitymacji, uprawniających do korzystania z przysługujących im zniżek, z urzędu i bezpłatnie, z reguły jednak tylko w formie jednorazowych certyfikatów (artykuł 15 rozporządzenia wykonawczego z dnia 27. września 1902, Dz. u. p. Nr. 195, do ustawy o podatku od biletów kolejowych z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153) i to tylko tym urzędnikom i sługom państwowym, którzy nie posiadają legitymacji „na częstsze podróże“ (tak zwane stałe legitymacje) na danej przestrzeni.

Jeżeli urzędnik lub sługa państwowy posiada wprowadzić taką legitymację, lecz legitymacja ta nie opiewa na przysługującą mu z urzędu klasę wagonu (okrętu), w takim razie może żądać jednorazowego certyfikatu.

Jeżeli wygotowywanie jednorazowych certyfikatów wskutek bardzo częstych podróży jakiegoś funkcyjnaryusza lub z innych słusznych względów okaże się ze stanowiska służby niepraktycznym, można wyjątkowo dla służbowych podróży wystawiać tym funkcyjnaryuszom także legitymacje na „częstsze podróże“ z urzędu i bezpłatnie, jeżeli

takiej legitymacyi dla danej przestrzeni nie posiadają — z tem jednak zastrzeżeniem, że opiewać one mogą tylko na klasę z urzędu przysługującą.

5. Przy udzielaniu jednorazowych certyfikatów, przeznaczonych dla podróży służbowych, winna władza, która je wystawia, uwidocznici przeznaczenie ich dla podróży służbowej tak na jukstach jak i na certyfikatach a nadto winna umieścić uwagę: „Wolne od należności po myśli §u 12., ustępu trzeciego, lit. c) ustawy o podatku od biletów kolejowych“.

Należność stemplową od legitymacyi, wystawianych na podróże służbowe a opiewających na częstsze podróże — przypadającą według §u 12. ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153 — ponosi władza wystawiająca.

Co do sposobu opłacania należności stemplowej należy się ściśle stosować do przepisów artykułu 15 I B rozporządzenia wykonawczego z dnia 27. września 1902, Dz. u. p. Nr. 195.

6. O ile przy przesiedleniach należy się zwrot kosztów, dotyczy on także marek stemplowych, których urzędnik lub sługa państwowy z powodu przesiedlenia użył na jednorazowe certyfikaty. Zwrotu tego żądać należy w partykularzu.

7. Jeżeli nie można użyć jednorazowych certyfikatów wystawionych na podróż służbową, natenczas należy je za zwrotem potwierdzeń odbioru (l. 8) ściągnąć, względnie zwrócić.

8. Urzędnik, względnie sługa rządowy, otrzymujący legitymacyę na podróż służbową, potwierdzić ma jej odbiór, wyszczególniając w potwierdzeniu rodzaj jej i liczbę oraz klasę wagonu.

9. Koszta, połączone z wystawieniem legitymacyi na podróże służbowe, będą policzone na rachunek „kredytu kosztów podróży“ tej gałęzi etatu, z której pokrywa się pobory danego funkcyjarsza państwowego.

10. Powyższe postanowienia nie stosują się do tych podróży służbowych, na które funkcyjarysz państwowy otrzymuje ryczałtowy zasiłek.

11. Co do przekazów na zniżenia cen jazdy, które, jak np. c. k. uprzyw. Kolej Północna Cesarza Ferdynanda, przedsiębiorstwo samo wystawia, otrzymają interesowane władze osobne polecenia.

12. Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. kwietnia 1903.

Koerber wlr.

Wittek wlr.

Hartel wlr.

Call wlr.

Weltersheimb wlr.

Böhm wlr.

Rezek wlr.

Giovanelli wlr.

Pietak wlr.